

Ryszard Rogosz

Wylazłów, gm. Pęczniew, woj. sieradzkie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 12, 103-104

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

któremu odpowiada chronologicznie.
Materiały znajdują się w Oddziale Archeologicznym MZL.

Badania zakończono.

WIERZOWICE, gm. Leżajsk
woj. rzeszowie
Stanowisko 4

patrz
okreasy brązu

WYLAZŁÓW, gm. Pęczniew
woj. sieradzkie
Stanowisko 3

P. P. Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Szczecinie

Badania prowadził mgr Ryszard Rogosz. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej /Halstatt C-D/, osada wczesnośredniowieczna z X-XI wieku, cmentarzysko wczesnośredniowieczne z 2 połowy XII wieku.

W ramach programu prac ratowniczych na terenie zbiornika wodnego w "Jeziorsku", przebadano stanowisko nr 3 w Wylazłowie. Usytuowane jest na łagodnym płaskowyżu prawego brzegu rzeki Warty, rozpoznane zostało szczególnie w wyniku badań powierzchniowych, sondażowych i wiertniczych, a następnie systematycznych obejmujących płaszczyznę 1000 m².

Wstępna analiza rozplanowania poszczególnych obiektów, ich funkcji i chronologii wykazała, że rozległe stanowisko ma charakter wielokulturowy, na który składały się półziemianki, paleniska i jamy ludności kultury łużyckiej /Halstatt C/ skupione zwłaszcza w obniżonej części zachodniej, liczne ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego występujące na skraju osady starszej i kulminacji wzniesienia oraz pojedyncze groby szkieletowe z końcowej fazy wczesnego średniowiecza skupione w części zachodniej.

Osada otwarta z X-XI wieku charakteryzuje się zagęszczeniem pól i pełnych ziemianek o nieregularnych kształtach i wymiarach ca 2,5 x 3,5 m, palenisk raczej krótkotrwale użytkowanych i jam gospodarczych, przy stosunkowo ubogim nasyceniu materiałowym. Mało zróżnicowany asortyment form przy ujednostojonym systemie produkcji występujących naczyń oraz sporadycznie znajdujących innych materiałach ruchomych, pozwalają wnioskować, że osada wczesnośredniowieczna o raczej dosyć chaotycznej zabudowie miała charakter gospodarczo-

rolniczy i spełniała tą funkcję przez stosunkowo krótki okres.

Na miejscu osady, zwłaszcza w jej wschodniej i centralnej - maksymalnie wyniesionej terenowo części, w XII wieku w zwłaszcza w 2 jego połowie rozprzestrzenia się cmentarzysko szkieletowe. Nie-liczne pochówki zbadane w obrębie wykopu wskazują, że układ był usystematyzowany w osiach północ-południe, szkielety zwrócone głowami na zachód, w pozycji wyprostowanej, zwykle wyposażone w noże żelazne w pochewkach, kabłączki skroniowe z esowatym uszkiem i inne przedmioty metalowe.

Badania systematyczne obejmujące zaledwie 25-30% stanowiska zostały ukończone, a w najbliższych dwóch latach obiekt ulegnie likwidacji w trakcie zapełniania zbiornika wodnego w Jeziorsku.

WYLAZŁÓW, gm. Pęczniew
woj. sieradzkie
Stanowisko 4

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział Szczecin

Badania prowadzili mgr Ryszard Rogosz i dr Eugeniusz Cnotliwy przy współudziale mgr. Romana Kamińskiego i mgr. Eugeniusza Wilgockiego /autor opracowania/. Badania finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej, /IV-V okres epoki brązu - Hallstatt C/D/, osada wczesnośredniowieczna z XI-XII wieku.

Stanowisko badane w ramach programu prac archeologicznych na terenie zbiornika wodnego "Jeziorsko". Usytuowane jest na zachodnim stoku wyniesienia terenowego opadającego w kierunku rzeki Pichny, dopływu Warty. Stanowisko rozpoznano w trakcie badań powierzchniowych i wiertniczych, a następnie wykopalisk obejmując powierzchnię 3.600 m².

Stwierdzono, że rozległe stanowisko ma charakter wielokulturowy. Wystąpiły półziemianki, paleniska i jamy z materiałem kultury łużyckiej /datowany wstępnie na IV/V okres epoki brązu - Hallstatt C/D/ i z wczesnego średniowiecza/. Osada ludności kultury łużyckiej zlokalizowana była głównie w części maksymalnie obniżającej się na zachodnim skraju stoku. Sporadyczne obiekty kultury łużyckiej występują na całym stanowisku. Materiał ruchomy reprezentowany jest głównie przez fragmenty naczyń, jest mało zróżnicowany pod względem form naczyń i przedstawia niski poziom techniczny.